

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.806 van 23 mei 2001
in de zaak A. 104.575/XIV-4463.**

In zake : XXX,
wonende te 1030 BRUSSEL

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Azerische nationaliteit, op 11 mei 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten,;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE BLAUWE, die loco Advocaat G. DE KERCKHOVE verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, wat de eerste voorwaarde betreft, de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt rechtvaardigt: "Indien verzoekster wordt teruggewezen naar haar land van herkomst is het duidelijk dat verzoekster het gevaar loopt het slachtoffer te worden van racistisch gedachtengoed met daarbij gepaard gaand geweld. Het kan niet ernstig betwist worden dat, in Azerbeidjan, vele dorpen de facto beheerst worden door personen die racistisch-extremistisch gedachtengoed steunen. Bij haar terugkeer zou verzoekster hierdoor haar leven verliezen. Hetgeen onbetwistbaar een onherstelbare schade uitmaakt.";

Overwegende dat artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.";

Overwegende dat de verzoekster de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op vrijdag 27 april 2001 per aangetekende post naar verzoekster werd verzonden; dat er kan van worden uitgegaan dat

verzoekster de bestreden beslissing op maandag 30 april 2001 is ter kennis gebracht; dat op die datum de termijn om het grondgebied te verlaten, te weten vijf dagen, is ingegaan; dat de vordering pas op 11 mei 2001 is ingediend; dat verzoekster derhalve elf dagen heeft gewacht om het verzoekschrift in te dienen; dat de raadsman van verzoekster dit gegeven ter terechtzitting niet betwist; dat verzoeksters gedrag niet getuigt van een diligente en alerte houding, temeer nu voornoemd koninklijk besluit de termijn voor het indienen van een beroep of een schorsing van zestig dagen heeft ingekort tot dertig dagen; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drieëntwintig mei tweeduizendeen,
door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.